

Paulus gevangengenomen

Periodethema: Paulus op reis
Handelingen 21: 26-40

Paulus gevangengenomen (Hand. 21: 26-40)

UITLEG VAN DE TEKST

Paulus heeft gesproken met de oudsten van de gemeente te Jeruzalem (Hand. 21: 18-26). Ze vinden dat hij moet reageren op de beschuldiging dat hij zich niet meer zou houden aan de wet van Mozes. Ze vragen hem om zich met vier anderen 'te heiligen'. Waarschijnlijk gaat het om het doen van een offerande als nazireeër. Paulus heeft het voorstel om zich te heiligen aangenomen (vers 26). Hij kwam uit het buitenland en was daar met heidenen in aanraking geweest. Door zich op de voorgeschreven wijze daarvan te reinigen (Num. 19: 11-13) kon hij weer in de tempel komen. Dit duurde zeven dagen. Nu moesten de offers in de tempel nog gebracht worden. Deze offers waren ook voor de vier mannen, die hun nazireeërschap zouden beëindigen. Hieraan had Paulus ook meebetaald. Zelf heeft Paulus dit moment aangekondigd. Maar het komt niet zo ver. Joden (vers 27), afkomstig uit Azië, waarschijnlijk uit Efeze, herkennen Paulus (en blijkbaar ook Trofimus, zie vers 29). Luidkeels beschuldigen zij Paulus ervan dat hij de mensen overal ophitst tegen het Joodse volk en de wet. Hij heeft zelfs Grieken (Gr. hellenos) o.a. Trofimus, in de tempel gebracht (vers 28). Zo, zeggen ze, heeft hij de tempel ontheilgd, want hij liet ze verder gaan dan het voorhof der heidenen. Dit is een valse beschuldiging, maar het wordt wel geloofd. Paulus wordt vastgegrepen en de tempel uitgesleurd (vers 30). Direct daarop worden de tempeldeuren gesloten, ten teken dat deze verontreinigd is. Om weer voor de dienst van de Heere gebruikt te worden, moet de tempel eerst gereinigd worden.

Tegelijk betekent het sluiten van de tempeldeuren ook dat men op deze wijze wil voorkomen dat Paulus de toevlucht zou kunnen nemen tot het heilige. In de tempel zelf mocht namelijk niemand gedood worden. Dat is wel hun bedoeling (vers 31). Zover komt het echter niet. De gebeurtenissen rondom de tempel zijn doorgedrongen (vers 32) tot de Romeinse hoofdman, Claudius Lysias. Deze hoofdman, die zo'n 500 á 600 manschappen ter beschikking had, moest vanuit de burcht Antonia, vlakbij de tempel, de rust in Jeruzalem bewaren. Hij ontzet Paulus en maakt dat de mensen ophouden Paulus te slaan (vers 32b). Op zijn bevel wordt Paulus in de boeien geslagen (vers 33). Nu kunnen de Joden hem niet meer meenemen. Op de vraag van de hoofdman wie Paulus is en wat hij gedaan heeft, roepen de Joden van alles door elkaar (vers 34). Daarom geeft hij opdracht om Paulus naar de kazerne te brengen. Bedoeld is de burcht Antonia. Deze ligt ten noordwesten van de tempel op een rots en is door middel van trappen vanaf de tempel te bereiken. Vanwege het tumult en de grote mensenmassa die roept 'weg met hem', wordt Paulus de trappen opgedragen (vers 35 en 36). Gekomen bij de ingang van de burcht, vraagt Paulus aan de hoofdman of hij iets mag zeggen (vers 37). Paulus vraagt dit in het Grieks. Dit wekt grote verbazing bij Claudius Lysias. Hij dacht namelijk met een opstandeling van doen te hebben. Hij vermoedde (vers 38) dat Paulus de Egyptenaar was, die een groot oproer verwekt had. Hij had vierduizend moordenaars (Gr. aner sikarios wat man met de dolk betekent. Een soort sluipmoordenaar) doen uittrekken naar de woestijn. Met 'woestijn' wordt hier bedoeld: het onherbergzame bergland van Judea.

Dit was een toevluchtsoord voor allerlei verzetsbewegingen tegen de Romeinse overheersing. Nu hoort de hoofdman deze Paulus spreken in de taal die alleen beschaafde mensen konden spreken. Paulus vertelt wie hij is en waar hij vandaan komt (vers 39) en vraagt of hij gelegenheid krijgt om het volk toe te spreken. Hiervoor krijgt hij verlof en hij doet dat in het Hebreeuws, de omgangstaal van de Joden.

TER OVERWEGING

Paulus is bereid om te doen wat de oudsten van de gemeente aan hem vragen. Hij heeft veel over voor de rust in de gemeente. Hij is bereid daar offers voor te brengen. Hebben wij wat over voor (de rust van) de gemeente van de Heere? Paulus ondervindt dat het evangelie hem zijn leven kan kosten. Hij zou door de schare zijn gedood als de Romeinen niet tussenbeide waren gekomen.

Het is goed om over deze dingen te spreken met de kinderen. Wie de Heere Jezus volgt, zal in het leven tegenstand ondervinden. Dat is niet alleen door vervolging, maar ook door spot of uitsluiting. Niet de schare, maar de Heere bepaald de gang van zaken. Daar waar het eind van Paulus nabij leek, wordt hij gered. We zijn uiteindelijk in de hand van de Heere. Waar we ook zijn, wat we ook doen. Laten we elke dag de Heere vragen om Zich over ons te ontfermen. De Romeinse hoofdman veronderstelde dat Paulus een slecht mens was. Hij was bevooroordeeld. Hij was verbaasd dat het anders was dan hij dacht. Hoe bevooroordeeld kunnen wij zijn? Hoe kijken we naar dat andere kind? Krijgt het een eerlijke kans?

GELOOFSLEER

Zie voor de vervolging van de gelovigen de Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 37.